
PUHE TYÖVÄEN, SOTILAIDEN JA TALONPOIKAIN EDUSTAJAIN MOSKOVAN NEUVOSTON TÄYSISTUNNOSSA ETELÄRINTAMAN TILANTEESTA

lokakuun 29 pnä 1918

(Sanomalehtiselustus)

— Todistelemattakin on selvää, sanoo toveri Stalin, että Neuvosto-Venäjän voimat kasvavat,— siitä puhuvat riittävästi sen menestykset. Mutta Neuvosto-Venäjän viholliset eivät ole milloinkaan ennen yrittäneet niin sitkeästi lannistaa meitä kuin nyt. Neuvosto-Venäjän vihollisten suunnitelmana oli riistää siltä rikkaimmat vilja-alueet ja pakoittaa se antautumaan taistelutta. 5—6 kuukautta sitten tämän suunnitelman toteuttamispaikoiksi valittiin Samara ja Siperia. Kaksi viime kuukautta osoitti vihollisillemme, että tuo heidän suunnitelmansa ei ole toteutettavissa. Nyt he yrittävät aloittaa tuon seikkailun uudestaan etelässä. Etelällä on suuri vetovoima. Siellä on ainakin 150 miljoonaa puutaa vapaata viljaa. Hiiltä siellä on satojatuhansia puutia. Vielä suurempi merkitys on etelä-Venäjällä strategisessa suhteessa. Se on alue, jossa muodostuu uusi kansainvälinen solmu. Se näkyy siellä tapahtuvasta toiminnasta. Jekaterinodarissa on muodostunut uusi, Krasnovin johtama hallitus. Siellä on yhdistynyt kolme armeijaa. Pyrkiessään saamaan haltuunsa etelän vastavallankumoukselliset suuntaavat

pääiskunsa Tsaritsyniin. Elokuussa Krasnov antoi päiväkäskeyn Tsaritsynin valtaamisesta. Päiväkäskey ei tullut täytetyksi, ja Krasnovin armeijan piti pelastautua pakenemalla. Lokakuussa Krasnov antoi uuden päiväkäskeyn: on vallattava Tsaritsyn lokakuun 15 päivään mennessä hinnalla millä hyvänsä ja yhdyttävä tshekkoslovakialaisten kanssa. Taisteluun heitettiin monien kenraalien yhdistettyjä armeijoita, vähintään 40 rykmenttiä. Siitä huolimatta kenraalien piti pelastautua pakenemalla, ja vieläpä niin kiireesti, että eräs heistä hävitti toisen saappaansa. (N a u r u a.)

Vasta silloin kenraalit käsittivät, että meidän armeijamme on todellinen ja yhä kasvava voima, josta suoriutuminen on heille ylivoimaista.

Missä on armeijamme voima? Miksi se niin osuvasti lyö vihollisia?

Armeijamme voima on sen tietoisuudessa ja kurissa. Tietoisuus ja proletaarinen kuri—siinä on eräs Etelärintamalla saavuttamamme menestyksen syistä.

Toinen syy on uuden, punaisen upseeriston ilmaantumisen. Suurimmalta osaltaan siihen kuuluu entisiä sotamiehiä, jotka ovat saaneet taistelukasteen monissa taisteluissa ja tuntevat hyvin sotataidon. He johtavat sotajoukkojamme voittoon.

Sellaisia ovat tärkeimmät tekijät, joista armeijamme menestys johtuu. Ja siksi ajattelen, että mustat rosvojoukot eivät milloinkaan voi voittaa armeijaamme etelässä.